

сформувати власної думки з того чи іншого питання. На всі ці та низку інших питань сьогодні досить складно знайти відповіді при запровадженні змішаного навчання.

Звісно, що цифрова трансформація світу внесе корективи в організацію освітнього процесу, але ці зміни не повинні знищити чи зменшити традиційну роль навчання як джерела розвитку та становлення особистості.

Г. Є. Островерх, Є. І. Григорова

ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ

Карантин став викликом для освітнього процесу в Україні. Якщо для багатьох країн світу дистанційне навчання вже давно посідає окреме місце і має неабияку популярність, то більшість українських університетів не мають такого досвіду, а тому на українських освітян чекає складний період адаптації. Загалом дистанційна освіта в Україні недостатньо відповідає вимогам інформаційного суспільства і не забезпечує повноцінного входження України в міжнародний освітній простір. Передусім це низька пропускна спроможність електронної мережі під час навчальних чи екзаменаційних телеконференцій.

Серед важливих недоліків дистанційної форми освіти в Україні слід також виділити недостатній безпосередній контакт між персональним викладачем та студентом-дистанційником через надзвичайну професійну завантаженість педагогів. Окрім того, більшість студентів визнають, що під час дистанційного навчання, роботи в них побільшало, і це незважаючи ще на зусилля, яких довелося докласти для перетворення свого помешкання в повноцінну навчальну аудиторію.

Насправді ж, технології вже давно стали невід'ємною частиною нашого життя, тож освітяни мусять уміти застосовувати цей зручний інструмент, незалежно від того, у якому режимі відбувається навчання.

Основна вимога для дистанційного навчання в університетах України – підтримувати безперервність навчання, щоб студенти мали змогу скласти іспити та своєчасно завершити навчальний рік. «Заклади вищої освіти мають академічну автономію. Вони самостійно визначають, як організовувати освітній процес в умовах карантину та які технології використовувати», – такі рекомендації дає Міністерство освіти та науки українським закладам вищої освіти, тому це дещо розширило розуміння закладами освіти своєї автономії та допомогло здобути необхідний практичний досвід для їх самостійності.

Сучасна освіта вимагає безупинно розширювати своє сприйняття комплексності світу та формування інформаційного суспільства. Для того

щоб знання отримали конкретний зв'язок з діями, необхідно постійно «розвивати себе», поповнюючи й розширюючи свою освіту. Саме цю мету ставить перед собою дистанційна освіта. Проте, щоб перетворити проблеми на можливості, університети мають пильно слідкувати, наскільки ефективно вони реалізують дистанційне навчання, фіксувати й аналізувати як недоліки, так і хороші практики, обмінюватися досвідом з іншими університетами, використовувати літні місяці для налагодження процесів дистанційного навчання. Зараз дистанційне навчання відбувається через те, що до цього змушують обставини, хоча насправді воно збільшує доступність освіти, а змішане навчання, тобто поєднання дистанційної і очної форм, може стати нашим найближчим майбутнім.

В. О. Овчиннікова

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Кардинальна зміна факторів макро- та мезосередовищ в Україні та світі обумовлюють трансформацію існуючої наразі системи освіти, затребуваність нових компетенцій та відповідно актуалізують появу дуальної освіти. Базовими принципами нової освіти мають стати дистанційність, безперервність, рання профорієнтація, гнучкість, мобільність, індивідуалізація освітніх траєкторій, інтерактивність, а також поєднання корпоративного навчання з фундаментальною освітою.

Традиційна модель навчання, яка полягає в передачі і відтворенні знань, під час становлення дистанційної освіти втрачає актуальність, на перший план виходить навчання головному навичку - вмінню вчитися. У це поняття входить здатність самостійно ставити навчальні цілі, формувати шляхи їх реалізації, контролювати і оцінювати свої досягнення.

У таких умовах цифрові технології мають створювати нові, раніше недоступні можливості для персоналізації освіти, забезпечуючи максимальне врахування індивідуально-особистісних характеристик того, хто навчається, для вибудовування його освітньої траєкторії і вибору оптимальних технологій і методик навчання. Використання передових технологій діагностики, психометрики допомагає визначити прогалини у знаннях студента і, ґрунтуючись на отриманій інформації, скоригувати структуру курсу персонально для кожного. Крім того, персоналізація, постійний аналіз здібностей і успішності студента дозволяють забезпечити більш високий рівень профорієнтації, що у свою чергу створює нові можливості для широкої професійної самореалізації.

У зв'язку з бурхливим розвитком сегмента онлайн-освіти все більшої значущості для дистанційного освітнього процесу починає набувати багатоканальність – можливість отримувати знання з різних джерел, через офлайн- і онлайн-канали. Останній передбачає використання освітніх